

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 32.000
 Letna inozemstvo Lir 50.000
 Letna inozemstvo, USA dol. 35
 Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 43 (1972)

Gorica - četrtek, 5. novembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Krekova skrb za primorske begunce v prvi svetovni vojni

Proslavljamo 70-letnico zloma soške fronte fronte in 70-letnico smrti Janeza Ev. Kreka. Ta je umrl 8. oktobra 1917, zalet od srčne kapi, v St. Janžu na Dolenjskem. Njegov prijatelj Jože Abram, bivši župnik v Pevni, je ob deseti obletnici Krekove smrti objavil v koledarju Goriške Mohorjeve družbe za leto 1928 topel spominski članek, v katerem posebej govori o Krekovi skrbi za primorske begunce. Tu ponatiskujemo iz njegovega članka, kar piše o primorskih beguncih, Kreku v spomin in v spomin na tiste težke čase izpred 70 let. (Ured.)

Dr. Krek je posvetil Bogu in ubogemu ljudstvu celo življenje. Povsod ga je spremljalo usmiljeno srce materino — čut za reve in težave siromakov.

Ni čuda, da se je Krek tako zavzemal tudi za naše vojne begunce. Komaj so prišli v Ljubljano, jih je sprejel z odprtimi rokami in — solznimi očmi. Tolažil jih je s toplimi besedami ves čas in jim vlival v srca poguma in zaupanja v Boga: »Potrpajte, počakajte in spet se vrnete v svojo ljubo Goriško, v svoje ljubljene rojstne kraje, v svoje vinograde in sadovnjake, na svoje ljubo božje južno sonce!«

Krek je Primorci že od nekdaj zelo rad imel in zato tudi kaj rad zahajal v naše kraje. Silno mu je ugajal primorski mehki, odkritosrčni značaj in dobro srce, kakor je večkrat priznal meni in drugim. »Ko grem dol na Primorsko, ko da bi šel domov k materi, bratom in sestram!«

Krek je s pomočjo »Gospodarske zveze«, ki ji je bil načelnik, takoj oskrbel begunce za prvo silo z vsem potrebnim. »Gospodarska zveza« jim je po njegovem naročilu darovala dva vola. Izdal je tudi poziv na Ljubljancane, naj prispevajo zanje z denarjem, obleko i. dr. Prelat Kalan je v imenu deželne odbora izročil večjo vsoto in darovi meščanov so prihajali od povsod. Tovarnar usnja K. Polak jim je dal veliko usnja zastoj, mnogo pa po znižani ceni — tudi v nadaljnjih letih. Pokojni naš Teodor Hribar, znan goriški trgovec, ki je prenesel svojo zalogo v Ljubljano, jim je tudi daroval precej blaga za obleke ali jim ga odstopal po nizkih cenah iz skladišča, čeprav ni trgoval. Bil je v vojaški službi in je prihajal pogosto v Ljubljano.

Krek je takrat tudi takoj posredoval, da so dobili begunci stanovanja po Ljubljani in okolici, dokler jih ni večina odšla v taborišča ali na kmete po Kranjskem in v druge dežele.

Pri dunajski vladi se je trudil, da bi takoj poskrbel za primerna stanovanja. Sam je obiskoval begunska taborišča, zahteval od vlade ljudomilo oskrbo in ravnanje s temi velikimi ubožci in tudi to, da so se po vseh taboriščih takoj odprle vse potrebne ljudske in tudi razne obrtne šole.

Ko je bilo iz taborišč zlasti v početku vse polno pritožb čez okrajne glavarje in druge oblasti, je naročil Krek, naj se točno sporoče vsi neredi in pritožbe njemu, oziroma zato postavljenim delegatom.

Po taboriščih in tudi drugod so begunci gotovo veliko neprijetnega in krivic užili. Toda pomisliti moramo, kaj in kako bi bilo, ko bi ne čulo — vsaj od daleč — nad njimi očetovsko skrbno oko Krekovo! Za, da so pa mnogi, ki je bila njihova dolžnost govoriti, Kreku marsikaj zamolčali. Ako bi bil dobro poučen, bi se bil še bolj zavzel za uboge begunce. Njegova je v prvi vrsti zasluga, da je vlada izdala postavbo o begunskih podporah in druge postavbe in odredbe v korist beguncem.

V Ljubljani je Krek v prostorih »Zadrugne zveze« odprl »Posredovalnico za begunce«. Ta je bila srva informativnega značaja, potem se je okrepila v podporo ustanovo. Imela je dva urada, za Slovence in za Italijane. Obema je bil dr. Krek pokrovitelj in oče, vsak pa je imel svoj odbor. Slovenski del so vodili profesor Berbuč, dr. Pavletič in pevmski

župnik Budin, italijanskega pa kasnejši tržaški škof dr. Fogar in pa nadškofijski tajnik profesor Caneva. Dr. Krek je obiskoval pisarni ob vsaki priložnosti, tudi večkrat na dan in je vedno predsedoval vsem sejam.

To pisarno so oblegale skozi leta in leta dan na dan stotine beguncem. Nanjo so se obračali ne samo begunci, raztreseni po Ljubljani in po Kranjskem, ampak tudi oni iz taborišč in od vseh krajev Avstrije in Ogrske, kamor so bili poslani ali so si samostojno šli poiskati bivališča. Ta pisarna je bila pravi blagoslov za vse naše begunce.

»Gospodarska zveza« je imela tudi oskrbo in pa mesnico. Kako je — Krek skrbel za svoje ljube begunce — brez razlike na narodnost — tudi s to oskrbo, ki ji je on načeloval, to vedo najbolje begunci sami.

Zgodilo se je, da je hotel avstrijski general Borojevič pregnati naše begunce s Kranjskega. Krek pa jim je dal poguma: »Le trdno se držite!« In poslal je k deželnemu predsedniku Schwarzu reč: »Slovenci in Furlani so pošteni, delavni ljudje! Pustite jih pri miru!«

Krek je naročil dr. Fogarju, naj ima v največji ljubljanski cerkvi, pri sv. Jakobu, vedno vso službo božjo za italijanske vojne begunce v italijanskem jeziku. V tem jeziku naj jim pridiguje, v tem jeziku naj pojejo itd. ves čas, dokler bodo v Ljubljani. Posredoval je pri škofiji, da se je to zgodilo. Po zatrdilu dr. Fogarja je Krek vedno rad govoril s italijanskimi begunci v njihovem materinem jeziku in bil v moralnem in gmotnem oziru njihov velik dobrotnik. Po Krekovi smrti je dr. Fogar na prošnjo italijanskih beguncem imel v cerkvi sv. Jakoba slovesno mašo z adužnico z govorom. In cerkev je bila polna hvaležnih Italijanov. Navzoči so bili skoraj vsi, kar jih je bilo v Ljubljani.

Se to: Begunci vseh krajev Primorske so sklenili delovati na to, da bodo, ko se povrnejo domov, imenovali vse prizadete občine — slovenske in italijanske oz. furlanske — iz hvaležnosti početa dr. Kreka za častnega občana. Do tega ni prišlo. V dno srca mu bodo pa gotovo vsi hvaležni na vse večne čase.

Častno in stalno občanstvo pa je prejel Krek za vse občine vkup — v nebesih!

Poravnani spor med Vatikanom in špansko vlado

Apostolski sedež in Španija sta ugodno rešila medsebojno napetost ob imenovanju španskega diplomata Puente Ojea za veleposlanika pri Vatikanu. Ta se z imenovanjem ni strinjal, kajti Ojea je prepričan agnostik, poleg tega pa še ločenec. Španija je nazadnje upoštevala vaticanske želje in svojega diplomata predčasno odpoklicala v Madrid, za novega veleposlanika pri Apostolskem sedežu pa imenovala 51-letnega diplomata Jesusa Ezquerro Calvo. Ta je že izročil poverljiva pisma papežu.

Škofovska sinoda je končala svoje delo

Z molitvijo se je, kakor se je z njo začela, zaključila v petek 30. oktobra sinoda škofov v Vatikanu, ki je razpravljala o poklicu in poslanstvu laikov v Cerkvi in svetu. Papež je ob somaševanju 220 sinodalnih očetov in prisotnih 6.000 vernikov opravil zahvalno daritev.

V pridigi je označil laike kot »božje otroke, ude Kristusovega telesa, živa svetišča Sv. Duha, pričevalce in nosilce poslanstva odrešenja«. Resničen kristjan se ne zapira vase, ampak išče stik z drugimi, da dragoceno Kristusovo dediščino stori rodovitno za vse človeštvo. Laik živi v svetu in se v njem prizadeva uresničiti celostno poslanstvo Cerkve. To pomeni, da nastopa v vseh sestavnih družbah: v družini, kulturi, svetu dela, v gospodarstvu, politiki, znanosti ter se bavi z vsemi družbenimi problemi kot so mir, solidarnost, poklicna morala, človekove pravice, vzgoja, verska svoboda.

Majhen incident je zmotil to prisrčno slovesnost. Neki neuravnoteženi inženir iz ZDA, ki se že dalj časa bori zoper jedrsko orožje, je preskočil pregrado, ki je somaševalce ločevala od vernikov in hotel priti do papeža. To je že poskušal leta 1980 in 1983, a so mu vsakič preprečili.

Po zahvalni maši je papež vse sinodalne udeležence povabil na kosilo v gostišče sv. Marte v Vatikanu.

IZGLASOVANI PREDLOGI

Kot sad razpravljanj v sinodalni dvorani in nato šestih delovnih skupin so sinodalni očetje zadnji teden izglasovali 54 predlogov, ki so jih nato predali papežu. Prvotnemu besedilu so dodali kar 900 popravkov, iz katerih je nastal nato dokončni dokument, ki bo služil sv. očetu za Apostolsko vzpodbudo, katera bo kmalu objavljena.

Sprejeto besedilo ima tri dele. Prvi govori o poklicnosti laikov v božje občestvo in poslanstvu Cerkve, drugi o krščanskem laiku v življenju Cerkve in tretji o krščanstvu laikov sredi sveta v spreminjanju.

Prvi del razpravlja o zakramentalnem

■ Kardinal Ratzinger, ki vodi Kongregacijo za verski nauk, je sporočil sinodalnim očetom, da je bil imenovan za apostolskega nadzornika, ki bo obiskal v Econu »Bratovščino sv. Pija X.«, ustanovljeno od oporočiškega nadškofa LeFebra, 69-letni kardinal Edouard Gagnon, ki od leta 1983 vodi Svet z družino. Kardinal je Kanadčan francoskega pokolenja. O rezultatih svoje vizitacije v Econu bo papežu neposredno poročal.

Gošbačov o 70-letnici oktobrske revolucije

Imenuje se »oktobrska«, ker je bil v Rusiji leta 1917 še v veljavi koledar pravoslavne Cerkve, ki zaostaja za katoliškim (gregorijanskim) za 13 dni. Tako je sovjetska revolucija po starem koledarju izbruhnila 24. oktobra, zato oktobrska imenovana, po novem pa 7. novembra. Letos torej mineva 70 let od tega zares zgodovinskega dogodka, ki je odločilno vplival na vsa nadaljna dogajanja po svetu. Tudi na usodo slovenskega naroda.

V veliki kremeljski kongresni palači je v zvezi s proslavo te obletnice imel v ponedeljek 2. novembra sedajni glavni tajnik sovjetske partije Gošbačov izrpen referat, v katerem je ocenil pretekle dogodke v življenju partije in nakazal smerice za prihodnost. Slavnostnega zasedanja se je udeležilo 163 odposlanstev iz 119 držav; iz Italije so prisostvovali slovesnostim delegacije PCI pod vodstvom A. Natta, PSI pod vodstvom podtajnika C. Martellija in PSDI pod vodstvom senatorja A. Cariglia.

Gošbačov je visoko povzdignil Leninov nauk o socializmu kot demokratični družbi in poudaril, da je Lenin bil za združni-

dostojanstvo krščanskega laika. Krst, birma in sv. Evharistija so tisti zakramenti, ki oblikujejo božje ljudstvo. Moški in ženske imajo svoje enako dostojanstvo v pripadnosti Kristusovemu skrivnostnemu telesu.

Ker Cerkev ni samo zakrament občestvene povezave Boga s človekom, ampak tudi človeka med seboj, mora biti krščanski laik prisoten na vseh področjih človekove dejavnosti.

Drugi del predlogov se nanaša na udeležbo laikov v življenju Cerkve, ki naj se izvede na vseh ravneh. Zelo pomembno je župnijsko občestvo, zelo važna je tudi Katoliška akcija, ki teži k organiziranemu apostolatu in preobnovi okolja, v katerem kristjan živi. Kar se tiče raznih gibanj znotraj Cerkve, jih škofje pozdravljajo, a opozarjajo na potrebo sodelovanja s škofi in duhovniki pri evangelizaciji.

V tretjem delu so opisana področja za dejavnost laikov. Poseben poudarek je

dan odgovornosti laikov v politiki; obsojeno je bilo raso ločevanje kakor vse oblike zapostavljanja ali preganjanja iz verskih in rasnih nagibov. Omenja se potreba bo primernem oblikovanju laikov in pomen sredstev javnega obveščanja.

Sinodalni očetje so tudi vzeli v pretres dostojanstvo ženske. Paziti je treba, da ne pride do zapostavljanja ženskega sveta. Ženske naj bi bile vključene v vse pastoralne strukture Cerkve. Njih pomen je velik zlasti v posredovanju vere otrokom in mladini. Tudi družinam in njih težavam je treba posvetiti vso pozornost in ne prezreti maline, kateri se je treba še posebej posvetiti.

Sinoda tudi ni pozabila bolnih, revežev, zatiranih, na rob družbe postavljenih. Njim naj se oznanja s posebnim poudarkom veselo sporočilo božje ljubezni. Vsem pa bodi za zgled Mati božja Marija, vzor za vsakega laiškega krstjana.

J. K.

Ustavne spremembe v Jugoslaviji

Društvo slovenskih pisateljev je priredilo letos v marcu v Cankarjevem domu v Ljubljani javno razpravo, na katero so bili še posebej povabljeni štirje pravniki. Udeležencev, ki so lahko debatirali, je bilo 800, razpravljalcev pa 28.

V uvodu je Rudi Seligo poudaril, da razprava ni usmerjena proti nikomur. Precej nesmiseln in nekam zastrašujoč uvod! K pogumni razpravi tudi ni doprinesel poznani zagovornik obstoječega reda Ciril Ribičič, ki je nedvoumno povedal, da odklanja nastope, ki so usmerjeni proti obstoječemu sistemu. Močno je prijel dr. F. Bučarja, ki zadnje čase dokaj dosledno odklanja privilegije komunistične partije in zagovarja pluralistično demokratsko ureditev. Ribičič je enostavno poudaril privilegije partije in odklonil, da bi se v isti koš dajalo predsedstvo Jugoslavije, memorandum Srbske akademije (ki zagovarja resnični pluralizem) in meščansko desnico. Še pred leti bi Ribičič strašil z belogardizmom, sedaj je milejši. Ribičič je zagovarjal krepitev učinkovitosti in uspešnosti federacije.

Matevž Krivec je kritiziral način postopka spreminjanja ustave. Dosedaj so vsi-oki politični forumi vedno vsilili edino zveličavne resnice. Pravi, naj se da več predlogov in neposredne volitve. Ne načinja okvira nadvlade partije.

Dr. France Bučar je bil previden. Očital je Ribičiču, kako more z njim polemizirati v tej zadevi celo v časopisju, še

predno je slišal njegov doprinos. Predvideva novo centralizacijo, novi federalni predpisi ne bodo več vezani na soglasje republik. Železnice, pošta, elektroindustrija bodo centralizirani, center bo odločal, posledice pa bodo nosile republike. Za železnico je poznan predlog uporabljeni samo en jezik, in to je srbohrvaški.

K debati se je kratko oglasil tudi Milan Apih. Odklanja krepitev centra. Trdi, da krize v državi ne morejo odpraviti tisti, ki so jo ustvarili. »Nova revija« je po Apihu podala diagnozo bolezni SFRJ, ni pa dala recepta, ki more biti edino demokratizacija.

Presenetljivo in seveda točno trditev je postavil Tone Peršak: združeno delo (slavno samoupravljanje) odloča samo 5 do 6% vsega, o čemer naj bi odločalo.

Boris Novak napoveduje, da bo nova ustava uvedla skupna kulturna jedra, pač pod drugo obliko.

Edini, ki je še omenil Tita in njegovo pot, je bil Igor Torkar. Ta pisatelj je ogromno pretrpel v drugem dachauskem procesu, za katerega je Tito vedel in ga odobral. Tragična podobnost s težkimi Stalinovimi čistkami, ko so žrtve do nasilne smrti vzklikale partijni št Stalinu.

Seveda zakoni, vključno ustava, v diktaturah ne pomenijo mnogo. Kot vemo, so ustave SFRJ dosedaj dopuščale pravico samoodločbe in ocepitve, človek, ki bi pa se drznil o tem javno razpravljati, tvega zapor. Celo osebni dnevnik, kot vemo iz primera sodnika Miklavčiča, je končal pred sodiščem z zaporom pisca.

Vendarle je ustava neka osnova, na katero se državljeni v ugodnem trenutku lahko sklicujejo. Tipično za ustave SFRJ je odrekanje volitvenega glasu državljanom, ki žive na tujem. Povsem sprejemljiva in praktičnara zadeva mnogih držav.

Z izjemo Bučarja in Apiha nihče od predavateljev ni upal načeti partijskega okvira monopolne oblasti. Pravilno je povedal Milan Apih, da smo soočeni po zaslugi mnogih kulturnikov z analizo poloma nove Jugoslavije. Premalo odločno in premalo številno pa se upajo ponuditi neko zdravilo.

V ZDA slave 200 let ustave, To je par strani dolg dokument, ki v glavnem ščiti državljan pred krivičnim ali nasilnim posegom državnih organov. V SFRJ bo to že četrta, več sto strani obsegajoča knjiga najvišjih zakonov. To bo ponovni poskus ozakoniti sistem ene same stranke. Težko je verjetno, da bo četrta ustava imela več sreče. Za najboljšo pravnik je namreč nemogoča naloga spraviti v harmonijo človeške in politične svoboščine državljanov in obenem uveljaviti politični monopol ene same stranke. To bi bilo nemogoče, tudi če bi v SFRJ vladalo ekonomsko blagostanje.

ZU

O domačih duhovnih poklicih

»Vi vsi ste namreč po veri v Kristusa Jezusa božji sinovi. Zakaj vsi, ki ste bili krščeni v Kristusa, ste oblekli Kristusa. Ni več Juda ne Grka, ni več sužnja ne svobodnjaka, ni več moškega ne ženske: zakaj vsi ste eno v Kristusu Jezusu« (Gal 3, 26-28).

V mesecu oktobru nam v naših krščanskih skupnostih, župnijah, večkrat govorijo o misijonih. Res je ta mesec na poseben način namenjen molitvi in skrbi za apostolsko delo v tistih krajih, kamor je Cerkev poslala svoje misijonarje. Cerkev je katoliška, vesoljna, zato mora spolnjevat naravno njene ustanovitelj: Pojdite po vsem svetu!

Toda naša misel na misijone ne sme postati zavesa, ki zakriva naše osebno misijonsko poslanstvo. Zadnji cerkveni zbor je odlično pojasnil vsem kristjanom, da je Cerkev misijon, ne glede na to, kje deluje in da je vsak krščen človek obnem »apostol« Jezusa Kristusa. Dokler ne bomo sprejeli tega dejstva, ne bomo mogli reči, da smo Kristusovi učenci, toliko manj, da smo bratje in sestre med seboj.

Cerkev, župnijski člani, ki se zavedajo tega dejstva, vedo, da imajo v svoji sredi nekoga, ki je posvečen in s tem postavljen za voditelja in delivca zakramentov v krščanski skupnosti. Vsak duhovnik je različen od drugega kristjana le toliko, kolikor nosi na dlaneh znamenja svete krizme. To pomeni, da so vsi župljani poklicani, da delajo to, kar dela njihov pastir, razen tistih opravil, ki so mu s posebnim posebnim določena.

Iz takih župnijskih skupnosti lahko pričakujemo tudi kristjane, ki bodo svojo poklicanost poglobili s tem, da bodo v duhovniški ali redovniški službi sledili Gospodu. Ali lahko danes upamo na nov duhovni naraščaj v naših župnijah?

Vrstice iz sv. pisma, ki jih beremo zgoraj, so statut krščenih. Toda krščeni se

tega ne zavedajo, vsaj nekateri, ki vidijo v duhovnosti svetne dobrine. Če namesto Juda in Grka postavimo Slovenca in Italijana, bomo še vedno vsi soglašali z božjo besedo? Dvomi in moj dvom je utemeljen. Pred kratkim mi je namreč sošolec pripovedoval, kaj se mu je zgodilo v župniji. Po rodu je Italijan in ker bi se rad učil slovenščine, ga je krajevni škof poslal v slovensko župnijo. Tam je ostal, dokler niso nekateri verniki pismeno protestirali pri škofu, naj ga odstrani, ker ni po rodu Slovenec. Podobno so pisali tudi o svojem dušnem pastirju. Je to še krščanska skupnost?

Zgoraj navedene vrstice iz pisma Galačanom so namenjene tudi nam, ki smo krstjani in Kristusovi prijatelji. Vendar dvomim, da jih sprejemamo za svoje, da jih živimo in preiščujemo.

Misijonarska zagnanost, ki je med nami očitna in hvalevredna, nima pomena ne pravega smisla, če je ne živimo med nami. Kdor živi to, kar veruje, bo lahko svojemu bližnjemu dal zgled pravega božjega otroka. Tista Cerkev, ki jo mnogi zavračajo in preklinjajo, ker ne živi kot govori, smo mi!

Se še čudimo, da je v naših treh krajevnih Cerkvah, kjer prebivamo Slovenci, tako malo duhovniškega naraščaja? Naša molitev za nov duhovni naraščaj mora biti življenje, sprejemanje vsakega, ki je ali ki ni kristjan. »Ljubite drug drugega! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj. Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste ljubili drug drugega« (Jn 13, 34-35).

Vsak dan bolj in bolj postajamo to, v kar smo krščeni: kot smo Kristusa oblekli pri krstu, tako sedaj kažemo svetu to obliko, ki je osnova za nove in prave kristjane.

Član škofijskega centra za poklice

OD TEDNA DO TEDNA

■ Zadnje tedne pretresajo Italijo številne stavke. Prebivalstvo najbolj občuti stavke v prometu, ki jih na področju letalstva in železnice izvajajo takoj. »Cobas«, to je delavske skupine mimo sindikatov ali celo proti njih volji. Zaradi tega je ministrski predsednik Gorla ministrom svoje vlade predlagal odobritev odloka, ki je vseboval dve določili: uslužbenci v javnih prevozi morajo vsaj dva tedna prej obvestiti javnost o stavki, prefektore pa naj bi pod strožjimi pogoji izvedle prisilni vpoklic v službo. Ministri DC, PRI in PLI so odlok podprli, PSI in PDSI pa so se mu zoperstavili, potem ko je Craxi dal vedeti, da njegova stranka ne bo pristala na nobeno odločitev, če se vlada prej ne bo posvetovala s sindikati. Zaradi tega je Gorla sklenil odložiti sejo o tem odloku.

■ Tudi letos so oblasti in skupine bojevnikov ob kostnici v Redipugli slovesno proslavile 1. novembra Dan oboževanih sil. Slovesnosti je prisostvovalo 25.000 oseb, 1200 vojakov pa je bilo razvrščenih v osmih bataljoni ob vznožju kostnice. Iz Rima je prišel obrambni minister Valerio Zanone, ki je imel tudi priložnostni govor. V njem je poveljeval tisoč mornarjev 18. pomorske skupine, ki »v Perzijskem zalivu ščitijo italijanske trgovske ladje in pravico do svobodne plobove«. Minister je še dejal, da obstaja utemeljeno upanje, da se bo z omejitvijo jadranskega orožja v Evropi okrepljen tudi mir na tem območju. Vloga oboževanih sil, ki so v obrambi miru, postane tako še bolj očitna. Tež vlogi pa mora odgovorjati skrb vlade, da zboljša življenjske pogoje vojakov, tako tistih, ki služijo svoj vojaški rok kot tistih, ki so si vojaštvo izbrali za svoj poklic.

■ Na Kitajskem se je zaključil 13. kongres kitajskih komunistov, na katerem je 83-letni Deng Kšiao ping s skupino starih voditeljev izročil vodstvo partije mlajšim močjem. Njegov naslednik bo 69-letni Zao Cijang, celotni centralni komite pa šteje 175 članov, katerih povprečna starost je 55 let. Deng je tisti, ki je po Maovi smrti omogočil gospodarske reforme, Kitajsko pa odprl zunanemu svetu. V svojem življenju je dvakrat padel v nemilost. Leta 1966 so ga v času Kulturne revolucije obdolžili, da gre po poti Hruščeva. Pojavil se je spet v javnosti leta 1972 kot podpredsednik vlade. Ko je umrl v aprilu 1976 ministrski predsednik Čuenlaj, njegov zaščitnik, je bil znova odstranjen. Šele po Maovi smrti, ko je bila izločena »banda štirih«, se je 22. julija 1977 spet pokazal, na 11. kongresu partije v decembru 1978 pa so ga izvolili za glavnega tajnika stranke.

■ Kakor je sporočil list vietnamske vojske, sta bila obsojena na dosmrtno ječo dva katoliška duhovnika, češ »da sta vezbala in oboževala nekaj protirevolucionarjev«. Z njima je bilo obsojenih še 11 drugih »sodelavcev«, ki so prejeli kazni od pet do 20 let ječe. Duhovnika sta pripadala redu maristov. Eden od njih, direktor redovne hiše v bližini Saigona, ima že 81 let. Preiskava naj bi odkrila, da je bilo v hiši najdenih več pištol, razno strelivo in velike množine riža. Vse to naj bi pričalo, da je samostan bil center protirevolucionarnega delovanja.

■ Toliko opevani sporazum o prekinitvi bojev v Nikaragvi med vladnimi četami in protisandinističnimi gverilci, v El Salvadorju pa med vlado predsednika Duarteja in levičarskimi partizani, ki je bil sklenjen letos 7. avgusta v Gvatemali na pobudo predsednika Kostarice Oscarja Ariasa, ki je zaradi tega celo dobil letošnjo Nobelovo nagrado za mir, je žalostno propadel zaradi nepopustljivosti obeh levičarskih gibanj: sandinistov v Nikaragvi in tistega v El Salvadorju. 13. novembra bi omenjeni sporazum moral začeti veljati, a so ga obojni že preklicali. Sandinisti niso s svoje strani pripravljeno odpraviti obsednega stanja, ki traja že od leta 1982, niso pripravljeno pomilostiti 13.000 političnih jetnikov in razglasiti splošne amnestije, prav tako pa niso pripravljeno pogajati se s protikomunističnimi gverilci. Tudi salvadorski levičarski gverilci so preklicali svoj sklep, da se pogajajo z zakonito vlado.

Gospod, daj nam duha čistosti, da te bomo videli; duha ponižnosti, da te bomo slišali, duha ljubezni, da ti bomo služili, duha vere, da te bomo živeli. (Pok. glavni tajnik Združenih narodov Dag Hammarskjöld)

Zahteve češkoslovaških vernikov

Francoski katoliški dnevnik »La Croix« je objavil vlogo, ki jo je sestavil češki kardinal Tomašek in poslal vladi. Vlogo je odposlal pred meseci, a vlada mu ni niti odgovorila, da je vlogo prejela. Kardinal je v vlogi naštel 16 zahtev češkoslovaških katoličanov.

1. Zahtevamo, da se država ne vtika v izbiro študentov za boslovje in v izbiro bogoslovnih profesorjev. Zahtevamo, naj se ustanovi bogoslovna fakulteta za Moravsko.
2. Zahtevamo, da preneha pritisk na starše, ki vpišejo otroke za krščanski nauk in tudi na otroke.
3. Zahtevamo, da se ne izvaja diskriminacija do študentov na višjih šolah in univerzah, ki so obiskovali krščanski nauk.
4. Zahtevamo, da se odstranijo verska tajništva, ki lahko prepovejo duhovnikom izvrševanje njihovega poklica, zlasti, če so delovali med mladino.
5. Zahtevamo, da se sme v vsaki župniji osnovati iz nekaterih laikov župnijski svet v pomoč duhovniku.
6. Zahtevamo, da se obnovijo redovne družbe.
7. Zahtevamo pravico ustanavljati združenja katoličanov, mladine in to tudi izven cerkva.
8. Zahtevamo možnost, da smo v stiku s katoličani drugih držav, sprejemati knjige in katoliške publikacije brez vsake cenzure.
9. Zahtevamo pravico, da se more vsakdo udeležiti duhovnih vaj.
10. Zahtevamo katoliški tisk in katoliške oddaje po radiu in televiziji.

Bralci pišejo

Zakaj bom petkrat glasoval »No« v nedeljo?

Iz preprostega razloga: »No« (Ne) vsem strankam, senatorjem in poslancem na vsedržavni ravni (od PCI do MSI in DC), ki hočejo — kljub ogromnemu finansiranju — slepomitišiti z nami navadnimi volivci.

Vprašujem stranke in senatorje ter poslance: Niste bili sposobni sestaviti zakonov, da bi se vsi ti problemi, ki jih zdaj iznaša novembrski referendum, rešili? Niste bili sposobni! Zato podajte množični odstop!

Moje »No« jadrski energiji je, oziroma želi biti tako utemeljen: Ko sem s pristojno komisijo naše dežele obiskal jadrsko centralo v Sloveniji (Krško) ter v Stockholmu, so nam strokovnjaki zatrjevali, da gre brez napredka človeštvo lahko samo nazaj v pretekle čase, to je v čase brez elektrike, brez nafte, to je brez avionov in ogromnih reklamnih napisov v Ljubljani in Stockholmu. Treba bi bilo potemtakem se nujno povrniti vsaj za 50 let nazaj.

Ko smo ves dan čakali, spet z deželno komisijo, oktobra letos na moskovskem letališču, ker ni letalo vzletelo zaradi megle, ni nihče prisotnih preklinjal letala (in z njim nafto, ki onesnažuje okolje), temveč le našo ubogo megle. Ker so si vsi želeli domov!

V nuklearni v Krškem so nam zagotavljali, da če ne bi bilo te centrale, bi Ljubljana ostala čez noč ob svetilkah, isto so nam ponovili v Stockholmu. V Sovjetski zvezi so molčali, ker so vedeli, da je černoobilska tragedija le človeška napaka, tako kakor se dogaja z nesrečami na cestah in na morju.

Napredek pa mora iti svojo pot! Zato se čudim PCI, socialistom in drugim, ki se trkajo na prsa, da so za napredek, kakor se čudim demokristjanom, da kot najmočnejša stranka v Italiji, delajo v tem primeru samo zmedo. In še kakšno!

Osebnost bom torej na petih glasovnicah prečrtal »NO« levičarski demagogiji in njenim privržencem. S tem bom dal svoj pristanek tudi na izbiro Slovenske skupnosti, moje stranke, ki je v tem trenutku izbrala pravilno pot, saj nihče zrelih Slovencev, pa če tudi bomo ostali v manjšini, ne bo mogel napraviti drugega kot glasovati po svoji vesti in pameti in ne pa po pameti drugih!

Dr. Drago Štoka, Trst

Opomba ured: Možna je pa še ena protestna drža strankam in parlamentarcem: ostati doma in ne glasovati. Zakon tudi to predvideva, ker nihče ni dolžan udeležiti se referenduma. Jezuitska revija, Agiornamenti Sociali v novembrski številki jemlje v poštev tudi bojkot referenduma zato, da bodo stranke in parlament razumeli, kaj so njihove dolžnosti in pri-

Pogumni pričevalec vere praški nadškof kardinal František Tomašek

11. Zahtevamo, da se popravi krivica, ki je bila storjena duhovnikom in redovnikom z zaplenbo hiš in samostanov.
12. Zahtevamo, da preneha diskriminacija do vernikov, ki jim je sedaj zaprta pot do nekaterih poklicev, zlasti do poučevanja.
13. Zahtevamo, da se gradijo nove cerkve.
14. Zahtevamo posvetitev novih škofov in oblikovanje škofovske konference.
15. Zahtevamo, da so lahko laiki določeni za diakone.
16. Zahtevamo ločitev Cerkve od brezbožne države!

stojnosti. Isto stališče zavzema katoliški dnevnik »L'Avvenire« iz Milana. Z referendumom si namreč želijo stranke in njih politiki kot Pilat umiti le roke.

Nove možnosti sodelovanja v srednji Evropi

Od 5. do 8. novembra letos je bilo v Bostonu (ZDA) v hotelu Park Plaza 19. redno zasedanje Ameriškega združenja za napredek slovanskih študij, v katerem je včlanjena tudi skupina Združenja za slovanske študije. V njem sodelujejo mnogi slovenski profesorji in znanstveniki, iz ameriških in evropskih univerz.

Kongres je potekal po razdelkih. Združenje za slovanske študije je za letošnji kongres med drugim predlagalo tudi razdelek, ki naj bi obravnaval tematiko Alpe-Jadran. Zamisel je vodstvo kongresa sprejelo in jo postavilo na program letošnjega bostonskega srečanja.

Potekalo je 8. novembra od 10. do 12. ure pod naslovom: »Nove možnosti sodelovanja v srednji Evropi: primer Alpe-Jadran«. Vodil ga je prof. Aleš Lokar z videmske univerze, referate pa so imeli prof. Andrej Moritsch z dunajske univerze, ki je predstavil »Zgodovinske stalnice v političnem, družbenem in gospodarskem sodelovanju znotraj območja Alpe-Jadran«, prof. Giacomo Borruso, dekan tržaške Ekonomske fakultete, ki je razvil temo »Trenutne težnje gospodarskega sodelovanja in razvoja na območju Alpe-Jadranter dr. Silvo Devetak, direktor Inštituta za narodnostna vprašanja iz Ljubljane, ki je predaval o »Alpe-Jadran kot večnarodnostno območje«. S kritičnimi posegi sta v diskusijo stopila prof. Peter Vodopivec, zgodovinar z univerze v Ljubljani in prof. Emidij Susič, družboslovec z univerze v Trstu.

Malo vzpodbudno versko življenje v ZR Nemčiji

Statistični pregled o verskem življenju zahodnonemških katoličanov ni ravno razveseljiv. V letu 1985 jih je bilo 26.300.000, pred petimi leti pa 400.000 več. Povprečna udeležba pri nedeljski maši znaša 25,8%. Največja je v bavarskih škofijah (od 31,2% do 37,6%), najmanjša v Berlinu (13,6%), Essenu (17,5%) in Mainz (18,1%).

Krsti so nazadovali v primerjavi z letom 1970 za 31,3%, od 370.000 na 254.000, cerkveni zakoni so dosegli v povojnem času najnižjo številko: 113.000. Leta 1985 je bilo izstopov iz Cerkve 75.000, v letu 1986 pa se je opazila težnja po še številnejšem izstopanju.

Protestantska Cerkev je še na slabšem. Iz nje so izstopi dvakrat večji kot pri katoličanih, v številu so padli na 25 milijonov. Velja pa za katoličane in protestante pohvala, da izredno veliko prispevajo za potrebe Tretjega sveta. V tem se zlasti odlikujejo ustanove Cerkev v stiski, Adveniat in Misereor.

Trije novi blaženi

Na praznik Vseh svetih je papež razglasil v baziliki sv. Petra za blažene tri člane redovniških skupnosti, ki so delili stiske in skrbi majhnega vsakdanjega človeka. So to uršulinka Blandine Merten (1883-1918), sestra kongregacije sv. Križa Ulrika Nisch (1882-1913) in šolski brat Arnold Réche (1838-1890).

Uršulinka Blandine Merten se je rodila v Posarju (danes ZR Nemčija) kot deveti otrok v verni kmečki družini. Pri 25 letih je stopila med uršulinke, a umrla že deset let nato, stara komaj 35 let. Kot redovnica je bila učiteljica in vzgojiteljica ženske mladine. Ves čas se je ravnala po geslu: »Bog ne potrebuje izrednih del; želi si le ljubezni.« Blažena je postala v zvezi s čudežem, ki se je na njeno priprošnjo zgodil leta 1969 na Dunaju, ko je neka oseba hipoma ozdravela na kožnem raku.

Tudi redovnica iz kongregacije sv. Križa Ulrika Nisch je umrla zelo mlada, stara dobrih 30 let. Pokosila jo je tuberkuloza. Bila je nezakonski otrok. Doma je bila v deželi Baden-Württemberg (danes ZR Nemčija). Veliko je premolila pred tabernakljem in vdano je znala prenašati svoje trpljenje.

Šolski brat Arnold Réche (njegov redovno ime) se je rodil z imenom Julius v Lotringiji (severna Francija) v družini čevljarja. Rad bi bil duhovnik, a družina ni imela denarja za to. Postal je voznik pri nekem gradbenem podjetju. Pri 24 letih je stopil v red šolskih bratov, tam doštudiral in postal učitelj. Kasneje je bil voditelj novincev in pred smrtjo skrbel za postarane brate. Na njegovo priprošnjo je ozdravela leta 1966 neka popolnoma hroma žena, ki je po prebranju njegovega življenjepisa opravila z vsem zaupanjem devetdnevno njemu v čast.

UTRIP CERKVE

Generalni kapitelj notredamk

Solske sestre Naše Gospe — ali po domače notredamke — so začele 17. oktobra v generalni hiši v Rimu svoj 18. generalni kapitelj. Evaristično daritev je ob njegovem začetku daroval predsednik Papeškega sveta za laike kardinal Pironio. Članice kapitlja je spodbujal, naj bodo odprte Luči narodov-Svetemu Duhu.

Zasedanj, ki bodo trajala predvidoma šest tednov, se udeležuje 82 delegat, predstavnic 7.200 sester, ki delujejo v 34 državah na vseh petih celinah in sicer pred-

vsem v vzgojnem poslanstvu. Potekajo pod geslom iz prenovljene Konstitucije šolskih sester de Notre Dame: Skrbi ubogih so naše skrbi.

Na kapitlju bodo volile novo vrhovno predsojnico in članice vrhovnega sveta. Sedanjí vrhovni predsojnik s. Mary Margaret Johanning iz St. Louisa v ZDA namreč poteče že drugi petletni mandat.

Jugoslovansko provinco zastopata provincialna predsojnika s. Pija Marc in vojena delegatka s. Stefka Bizjak.

Zaradi verskega udeleževanja odpušena iz službe

Slovaške prosvetne oblasti so odpustile iz službe učiteljico Heleno Kamanovo, ker je »zagovarjala neznanstveni idealistični svetovni nazor in sodelovala pri verskih obredih«.

Kamanova je doslej dvanajst let zelo uspešno poučevala fiziko in matematiko na gimnaziji v kraju Liptovský Mikuláš na severu Slovaške. Neznanec pa jo je ovadil pri bratislavskem ministrstvu za kulturo, da se je udeležila pogreba katoliškega duhovnika in bila pri maši. Nekdo jo je tudi fotografiral.

Oblasti so na podlagi »dokaznega gradiva« ugotovile, da je bila res tam in končno so jo odpustili iz službe, kajti otroke je treba vzgajati v duhu marksističnega znanstvenega svetonzorskega pogleda na svet in ne kako drugače.

Nadškof Berg v iskanju naslednika

Salzburški nadškof in predsednik avstrijske škofovske konference se bliža 75. letu, ko morajo škofje po cerkvenem zakoniku ponuditi Apostolskemu sedežu svoj odstop. S tem v zvezi je omenjeni nadškof pred upokojitvijo prosil duhovnike svoje nadškofije in laiške sodelavce, naj mu svetujejo, kdo bi bil primeren naslednik na škofovskem sedežu. Zaupni nasveti bi mu olajšali odločitev, koga priporočiti papežu kot najbolj primernega škofovskega kandidata.

Znano je, da je bilo v Cerkvi v Avstriji pa tudi zunaj nje zadnje čase precej razburjenja zaradi škofovskih imenovanj. Nadškof Berg se želi temu izogniti, zato išče druge demokratične poti za imenovanje salzburškega ordinarija.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Goriški in tržaški višješolci na obisku na Koroškem

V okviru »Primorskih dnevov« na Koroškem so se v soboto 17. oktobra podali na obisk k svojim sovrstnikom tudi goriški in tržaški višješolci, da bi se spoznali in seznanili z razmerami, v katerih živijo slovenski Korošci.

Potovali so v svojem avtobusu in ob mraku prišli v Celovec, kjer jih je v Mostovom domu čakala topla večerja. Sledil je kulturni program, ki so ga pripravili bratje Korošci. Na sporedu so bile klavirske skladbe in izvedbi mlade izvajalke, nato razmišljanje mladega pisatelja ob spremljavi kitare, in še duo flavt z nekaj skladbami. Po vsem tem so Goriščani in Tržaščani prikazali svoje šolsko in izvenšolsko udejstvovanje. Večer je zaključil ples.

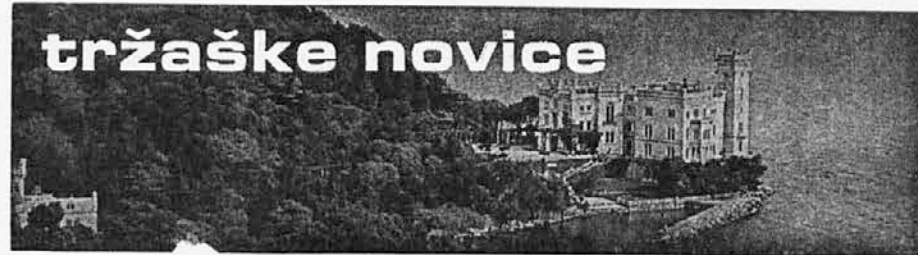
Naslednjega dne smo se udeležili sv. maše v pastoralnem centru v Celovcu. Med bogoslužjem smo prižgali vsak svojo svečo v počastitev sv. Heme, saj se je prejšnji dan na Koroškem začelo jubilejno Hemino leto. Po maši smo imeli kratek razgovor z duhovnikom, ki ta center vodi. Poleg kapele spada k njemu še otroški

vrtec »Naš otrok«. Absolventa celovške slovenske gimnazije sta razložila, s kakšnimi težavami se morajo srečavati starši, ki pošiljajo svoje otroke v dvojezično šolo.

Po kosilu v neki restavraciji smo se ustavili še v Svečah v Rožu, kjer je zadnja leta živel in ustvarjal svoja dela kipar Fr. Gorše. Ogledali smo si njegovo domačijo, ki jo je spremenil v umetniško galerijo ter obiskali umetnikov grob ter župnijsko cerkev sv. Lamberta, ki je bila zaradi zahvalne nedelje okrašena s poljskimi pridelki. Zvedeli smo tudi za težko vdušje, ki so ga polne slovenske vasi na Koroškem. Tako nam je domačinka povedala, da slovenski trgovci Slovenko najprej nemško nagovori, čeprav ve, da je Slovenka, šele nato govori z njo v slovensčini. Pri nas, hvala Bogu, še nismo prišli do takega stanja!

Povratak je potekel vse prehitro. Komaj smo se zblížali in spoznali, se je že bilo treba ločiti. Toda vsako slovo je obenem vabilo k ponovnemu srečanju.

Silvan Zavadlav

Nova cerkev na pokopališču v Trstu

Na praznik Vseh svetih, 1. novembra, je bila na pokopališču pri Sv. Ani v Trstu posvečena nova cerkev vstalemu Kristusu. Za zgraditev nove cerkve je poskrbela ga. Ersilia Apollonio, ki je v oporoki namenila potrebni denar.

Cerkev je na meji med starim in novim delom pokopališča in služi namenu tržaške občine, ki želi, da bi se pogrebi vršili na pokopališču in ne več iz kapele tržaške bolnišnice. Seveda je treba zgraditi potrebne objekte, kar pa še ne bo tako hitro.

Slovesnosti sta se udeležila tržaški škof in tržaški župan.

Novo vodstvo Kraške gorske skupnosti

Kraška gorska skupnost, ki se razteza na ozemlju tržaškega in goriškega Krasa, je na svoji seji dne 26. oktobra izvolila novo vodstvo, tj. predsednika in izvršni odbor. Prejšnji odbor, ki mu je predsedoval predstavnik PCI dr. Miloš Budin, je namreč, kot napovedano, odstopil in tako ustvaril pogoje za razširitev upravne večine na Slovensko skupnost, ki je bila zlasti v zadnjem obdobju v kritični opoziciji zaradi neurejenega delovanja te ustanove. Vprašanje se je, kot smo že poročali, zaostriло ob nedavnem glasovanju proračuna, ko so predstavniki SSK demonstrativno zapustili sejo.

Pogajanja, ki so sledila odstopu predsednika in odbora, so privedla do dogovora o novi upravni večini, ki temelji na novem razmerju sil v izvršnem odboru. V prejšnjem odboru je namreč PCI imela pet in PSI štiri predstavnike. V novem odboru pa je razmerje naslednje: štiri predstavnike imajo komunisti, tri socialisti in dva Slovenska skupnost (dolinski svetovalec Branko Černic). Za novega predsednika je bil izvoljen socialist Marijo Pečenik (podžupan v Dolini). Zanimivo je tudi razmerje sil v Glavni skupščini KGS: na skupno 50 svetovalec je 23 predstavnikov PCI, 13 PSI in 9 SSK. Ostalih pet pripada DC, PRI in Listi za Trst.

Slovenska skupnost se je odločila vstopiti v novo večino kot enakopraven partner potem, ko se je spremenilo razmerje znotraj izvršnega odbora in je dosegla, da ima poleg svojih dveh odbornikov še pravico do predsedstva ene pomembnih notranjih komisij. S svojim sodelovanjem hoče SSK aktivno prispevati k bodočemu razvoju Krasa in njegovih ljudi, ki jim najrazličnejši posegi na tem ozemlju nevarno izpodjedajo korenine.

Kulturna manifestacija »Istra«

Najprej v Ricmanjih v soboto 7. in v Boljuncu v nedeljo 8. novembra ter nato v soboto 14. in nedeljo 15. novembra v Dekanah bo potekala kulturna manifestacija »Istra«. Prireditev je posvečena 105-letnici Ivana Benka, ustanovitelja »Čitalnice« v Dekanah. Namen prireditve je obuditi zgodovinsko vez med kulturnimi društvi na območju Istre.

V Ricmanjih bo 7. novembra ob 20. uri odprtje likovne razstave Toma Vrana in

IX. razstave novih vin ob sodelovanju ženskega zbora »Jadran« iz Dekanov, v Boljuncu 8. novembra pa ob 17. uri nastop pevskega zbora v gledališču »Fr. Prešeren«. V Dekanah 14. novembra ob 20. uri v Kult. domu odprtje likovne razstave Demetrija Ceja ob sodelovanju mešanega zbora »Slavec« iz Ricmanj, v nedeljo 15. novembra ob 17. uri pa nastopijo številni zbori z obeh strani meje ter pesnik Aleksij Pregarc.

Počastitev spomina mrtvih

Svet slovenskih organizacij se je na dan Vseh svetih poklonil spominu mrtvih s tem, da je položil cvetje na spomenik padlim na goriškem pokopališču in v Ricmanjih v Trstu.

Iz Slovenije

Smrt v salezijanskih vrstah

Salezijanska redovna družina je izgubila uglednega člana. Zadnji dan septembra je umrl duhovnik dr. Stanislav Kahne. Pogrebne slovesnosti so bile v ponedeljek 5. oktobra na ljubljanskih Zalah in v cerkvi Vseh svetih. Blizu 120 duhovnikov in nadškof dr. Alojzij Šuštar so se pridružili salezijancem pri slovesu. Nadškof je vodil somaševanje.

Pokojni duhovnik se je rodil 9. februarja 1921 v delavski družini v Ljubljani. Bogoslovne študije je dovršil v Turinu in bil leta 1947 posvečen v duhovnika. Študije je nadaljeval v Rimu in jih dokončal z doktoratom iz vzhodnega bogoslovja.

Od leta 1966, ko se je iz Italije vrnil v Ljubljano, je vršil službo družbenega tajnika. Bil je izredno delaven. Sodeloval je pri pripravi prenovljenih liturgičnih knjig in novega prevoda Sv. pisma. Uredjal je rakovniške Knjižnice in ravno po njih ga tudi pri nas poznamo. Oskrbel je prevod dveh Messorijevih knjig: Kdo je Jezus Kristus in Izziv smrti. Njegovo zadnje delo pa je bil življenjepis sv. Janeza Boska.

Salezijanska družba in tudi Cerkev v Sloveniji ga bosta močno pogrešali.

SZ

V Mariboru gradijo dve novi cerkvi

Na Pobrežju, eni novih mestnih četrti, je v gradnji cerkev v čast Mariji, Materi Cerkve. V župniji živi približno 12.000 ljudi, župljani pa so imeli na voljo le pokopališko cerkev.

Drugo cerkev gradijo v Ertlovi ulici ob Betnavskem gozdu. Cerkev bo posvečena v čast Sv. Križu. Župnija ima okoli 10.000 ljudi, verniki pa so imeli na voljo samo kapelo v bivši stanovanjski hiši. Ker v eni in drugi župniji ni bilo primerne cerkve, župnišča in veroučnih učilnic, župniji nista mogli polno zaživeti.

Mariborski škof dr. Kramberger naroča, naj vsaka župnija na eno nedeljo v novembru napravi nabirko v pomoč obeima cerkvama.

Tržaška škofija se pripravlja na ljudski misijon

V nekaterih cerkvah na Tržaškem stoji nedaleč od prezbiterija preprost lesen križ z napisom »Spomin na misijon« ter ena ali več letnic. Pozoren slovenski vernik se nehotе vpraša, zakaj na teh odrešenjskih znamenjih v zadnjih petdesetih letih in tudi več letih nihče ni vrezal in pozlatil nove letnice. Ali nismo ljudje v današnjem času še posebej potrebni božjega usmiljenja?

Moderen človek ječi v bivanjski stiski in Kristus mu v svoji Cerkvi naznanja rešitev iz te ječe. Nekateri ljudje se nahajajo v takih življenjskih razmerah, da ne morejo biti deležni Kristusove blagosti, ki se redno oznanja pri nedeljskem bogoslužju. Med ljudskim misijonom pa naj bi vsi imeli priložnost, da se odpremo posebnim božjim posegom in dospemo do svobode božjih otrok.

Čez dobro leto dni, v postnem času 1989, bo v tržaški škofiji ljudski misijon, kot ga je v teh zadnjih letih imelo že mnogo italijanskih škofij in kot smo ga mogli lani spremljati v Ljubljani. Škof Belloni je izredni dogodek napovedal že lani 8. oktobra, ki je predstavil načrt drugega pastoralnega obiska.

Ljudski misijon, o katerem govori tudi novi cerkveni zakonik (kan 770), ima evangelizacijski značaj. Oznanjati hoče ljudem evangelij na preprost način, v govoricah današnjega človeka. Nagovoriti hoče ne samo široke ljudske množice, temveč tudi posamezne družine in po edince.

V ta namen bo prišlo v našo škofijo več oznanjevalcev: duhovnikov, redovnikov in tudi redovnic, zlasti iz Franciškovih redovnih družin. Četudi bomo imeli skupno isto evangeljsko sporočilo, bomo Slovenci in Italijani oblikovali oznanjevanje vsak po svojih potrebah in možnostih.

Pripravljalna komisija za ljudski misijon se je 23. oktobra letos sestala s škofom, da bi preučila, kako bolje pripraviti pot ljudskim misijonarjem, kako ustvarjati središča, ki bodo sprejemala razna

srečanja, kako v župnijah uresničiti v malem škofijski načrt.

Nihče ne bi smel biti postavljen ob rob tako med pripravo kot med potekom misijona. Človeka danes izzivajo mnoga moralna vprašanja in manjka mu trdnih načel, da bi jih rešil. Prvo in največje sporočilo je to, da nas Bog ljubi in zato nas hoče rešiti dvomov, stisk in predvsem greha. Tudi danes ima usmiljenje s tistimi, ki živijo v posebnih težavnih razmerah in okoliščinah. Sveti Duh bo deloval. Mi pa moramo ustvarjati vse možnosti, da tudi oddaljeni od Cerkve doživijo božjo milost.

Če razmišljamo o namenih ljudskega misijona, vidimo, da skušajo ljudski misijonarji posnemati tisti način, ki ga je imel Jezus, ko je začel svoje javno oznanjevanje. Ne moremo preslišati vabila. Vključiti se moramo v proces božjega delovanja. Najprej z bolj gorečo molitvijo za župnijo, nato z nasveti, da bo misijonsko sporočilo res sodobno. Še bolj odgovorno se bomo zavzeli za svoje bližnje bolne, osamele, zapuščene, v težavah vseh vrst. Tako bomo vsi dozorevali v »diakoniji«, službenju Cerkvi in doživeli novo duhovno pomlad.

S. Gabrijela Koncilja

Barkovlje

Tržaški g. škof opravlja pastirski obisk po tržaških župnijah. Prihodnji teden je na vrsti župnija Barkovlje. Škofov obisk bo trajal od sobote 7. novembra do četrtega 12. novembra.

Slovenski verniki bodo imeli s škofom naslednja srečanja: v soboto 7. novembra bo škof pridigal pri maši ob 18. uri. V nedeljo 8. novembra bo govoril pri maši ob 8. uri, ob 11. uri pa bo tudi daroval mašo in pridigal.

V ponedeljek 9. novembra ob 17.30 bo pri barkovljanskih sestrah srečanje škofa s slovenskimi skupinami, zvečer ob 19. uri istega dne pa bo v cerkvi skupno zborovanje za slovenske in italijanske vernike.

RUDI BOGATEC

V deželi vzhajajočega sonca

Pogosto je slišati, da je Japonska dežela vzhajajočega sonca. Vsaj za nas na Zahodu. Z Zahoda proti Vzhodu je tudi mene letos v poletju ponosno letalo v to za Evropejca nenavadno, a mikavno deželo. Iz Rima je orjaški avion za 500 potnikov najprej pristal v Kopenhagnu, prestolnici Danske, nato pa se usmeril proti Aljaski, kjer se je spustil na tla v Ancorageu, nakar je preletel Severni tečaj in zaključil svoj polet v Tokiu, glavnem japonskem mestu z 12 milijoni prebivalcev. Med poletom smo bili zelo vpludno postreženi, kajti japonsko osebje je po tem znano. Vsekakor močno presega osebje drugih letalskih družb.

Japonska je tudi dežela potresov; vsak dan jih zaznamujejo vsaj dvajset, a začetjijo jih le tisti, ki živijo v gornjih nadstropjih nebotalnikov. Tedaj hodijo kot omotični po stanovanju, posode pa zveneketajo. Vendar se zaradi tega ne vznemirjajo. Zaupajo tudi v trdnost stavb, ki so protipotresno zgrajene. Še pred zadnjo vojno pa so bile vse lesene. Tako je

bilo dovolj nekaj zažigalnih bomb in vse je zgorelo.

V velikih mestih se glavne ceste pnejo nad običajnimi na visokih cementnih stebrih, krajevni promet pa teče pod njimi. Silno toplo je in vlažno. Zasebne hiše Japoncev pa so še vedno iz lesa in za naše pojme majhne. Zemljišča so silno draga, dvakrat dražja kot sama hiša: tudi do dvesto milijonov lir. Naj povem, da je japonski jen vreden deset lir.

Sploh je na Japonskem za naše pojme vse zelo drago, tudi elektronske naprave, s katerimi so Japonci preplavili svet, pa obleka in alkoholne pijače. Eno pivo v restavraciji velja od šest do osem tisoč lir, ustekleničeno vino do 100.000, kg mesa do 200.000, ena breskev 6.000 lir. Tisoč lir pa stane coca cola ali oranžada. Te čobiš v avtomatih, ki se ponujajo na vsakem vogalu.

Mestna železnica teče nad cestami, postavljena na visoke stebre. Je pa draga kot tudi podzemna in redna železnica. So pa vlaki zelo čisti kot tudi ceste, čeprav se vozijo po njih neprestano milijonske množice. V vagonih, kakor tudi v avtobusih in hotelih delujejo hladilne

naprave, tako da je vedno temperatura pri 22°. Tudi veletrgovine so drage, toda predmeti, ki jih nudijo, zelo zapejivi, da se jih nabaviš.

Jedača, ki so nam jo nudili, je bila japonska: mnogo rib, malo mesa. Posebnost je tempura: cvrti rakci, jajčevci (melancana) in krompir, rezan v tankih širokih lističih. Niso pa nam dali surovih rib, ki so tam v navadi. Japonci si hrane brez rib sploh ne morejo predstavljati, kar je naravno, saj jih od vsepovsod obdaja morje.

V vsakem bistroju ali restavrantu so v izloženem oknu razstavljene razne jedi. Zadostuje, uslužbencu s prstom pokažeš, kaj si želiš, in kmalu bo jed na mizi. A najprej ti prinesejo vroč moker prtič, da si z njim otereš roke, nato pa vodo z ledom.

Ko stopiš na cesto, te presenetijo veliko število taksijev. Vozila so skrbno negovana, avtist pa je v belih rokavicah. Vse usluge pa so zelo drage in železnica stane skoraj toliko kot letalo.

Ko se ljudje pogovarjajo med seboj, se veliko priklanajo. Bolj pomembna je oseba, tem globlji je poklon. Rok si ne

dajejo, s poklonom opravijo vse. Istočasno se vpludno smehljajo. Posebno so vpludni do tujcev, ki jih na splošno imajo za Amerikance.

Zahodna tehnika jih navdušuje, zato jo spretno prilagajajo za svoje potrebe. Nimatej dosti lastne fantazije, zato pa tem več smisla za red in pridnost pri delu. Delo jim je glavna skrb in napredovanje v službi. Na to mislijo že starši, ko svojim otrokom izbirajo tip šole. Te so poveljni državne, a največ ugleda uživajo zasebne šole, zlasti še katoliške, kajti na njih dobijo učenci tudi nekaj moralne vzgoje. V šoli se poudarja predvsem tehnika, ki naj da Japonski svetlo bodočnost.

Vera je ločena od države, zato oblast svetišče materialno ne podpira. Pred vojno jih je bilo ogromno, zvečine so bila lesena in seveda požgana od bomb. Le malokatera so kasneje pozidali.

Državo sestavlja skoro brez števila otokov. Ker so preobljudeni, so se Japonci že pred 300 leti začeli ozirati proti azijski celini. Najprej so si osvojili otok Taiwan, nato Korejo, kasneje še Mandžurijo,

Pastirček št. 2

V šoli imajo otroci reden pouk; tudi »Pastirček« je za november redno izšel. Bogat in pisan kot vedno, pa tudi v soglasju z letnim časom. Zato je uvodni članek posvečen spominu rajnih, saj se november začneja s praznikom vseh svetnikov in vernih duš.

Danila nudi tudi to pot otrokom dve pisani strani, ki jih otroci radi doma pobarvajo, da postanejo pri nekaterih prave umetnine. Ljuba Smotlak vodi otroke na božjo pot na Peče pri Boljuncu. Tudi odrasli bomo zvedeli lepe in žalostne o tej tržaški božji poti. Isti Mariji je posvečena pesem A. Miklavca. Na rajne nas spomni tudi zgodba Kruh življenja za mamico.

Javila se je Lučka Susič, ki bo otroke tudi letos razveseljevala s svojimi hudo-mušnimi zgodbami. Posvečene bodo Matejevim živalim. Otroci imajo radi živali, zato bodo teh zgodb veseli. Zora Saksida je zelo iznajdljiva in ji fantazije nikoli ne zmanjka. V Pastirčku priča o tem pesem Čuden pravosiv in Modrost v številkah.

V Gorici je bilo v mesecu septembru odprta nova telovadnica, slike v Pastirčku kažejo nekaj prizorov s tega veselo dogodka. Mariza Perat opisuje svoj polet v Kanado čez Ocean. Gotovo si vsak od nas želi, da bi bil z njo na tem poletu in v Torontu.

Sportna rubrika uči slovenske izraze za slične italijanske. Kako lepo se da tudi po slovensko povedati, na žalost pa te izraze v zamejstvu tako malo rabimo. Slovenski športniki, to je rubrika za vas! Pastirčkova pošta je dobila novo urednico.

Ljubka Šorli je delo prepustila Dragici. Želimo ji, da bi svoje vzgojno delo prav tako uspešno vršila kot pred njo Zora Saksida in L. Šorli. Ivo Bolčina je uglašil Golarjevo Svatbo na Poljani, urednik pa je zadnjo stran platnic napolnil z ugankami. Seveda so v listu še prispevki otrok samih in številne njihove risbice, nekatere prav posrečene.

Tako »Pastirček« spremlja otroke pri njihovem delu v šoli in pri njihovi rasti v dobre otroke.

Dom za hrvaške romarje v Rimu

Odbor za hrvaški dom v Rimu je kupil primerno dvonadstropno hišo. Pogodbo je podpisal 16. julija letos. Ob tisti priložnosti je plačal eno tretjino kupne vsote. Pričeli so že s preurejanjem prostorov. Hrvaški škofje vabijo svoje vernike, naj s svojimi darovi pomagajo pokriti preostali dolg.

pri Port Arthurju so porazili čete ruskega carja leta 1906. Korejci jim zasedbe še danes niso odpustili.

Kar 60% živil (glavno je riž), morajo uvažati. Zato se skušajo po vsem svetu gospodarsko uveljaviti. Veliko naselbin imajo v Braziliji. Tam imajo že več katoliških duhovnikov kot v sami Japonski. S pridnostjo in skromnostjo so Japonci preplavili svet s svojimi avtomobili, fotoaparati in elektronskimi napravami. K temu so veliko pripomogli delavci, ki cela desetletja po vojni niso stvalkali.

Vsak delavec ostane pri istem podjetju od prve zaposlitve do upokojitve. Če menja gospodarja, to pomeni, da ni zanesljiv in nihče ga ne mara več. Podjetje mu postane prva družina. Prizadeva se, da bi bilo donosno, saj to koristi tudi njemu. Zato marsikdo opravlja nadure. Zaradi tega zanemarljivo družino. Posledica so številne razporeke, mnoge žene pa se predajo pijači. Plače so sorazmerno visoke, a ženska plača je za polovico nižja od moške, kajti tudi v tem se mora pokazati, da je mož glava družine.

(Drugič naprej)

Seja pokrajinskega tajništva Slovenske skupnosti v Gorici

Na goriškem sedežu SSk se je 28. oktobra sestalo tajništvo stranke. Po uvodnem poročilu pokrajinskega tajnika Marjana Terpina, ki se je ustavel zlasti ob nekaterih negativnih odnosih oblasti do slovenske manjšine, kot je črtanje finančnih sredstev za slovensko manjšino iz novega finančnega zakona, pa tudi zaostrovanje na krajevni ravni, je tajništvo razpravljalo o krizi na goriški občini.

Karlo Brešan, ki je skupno z Damjanom Paulinom vodil pogajanja z ostalimi strankami, je podrobno razčlenil nastali položaj, ki se ni razčistil niti po ponedeljkovem sestanku vseh strank, ki sestavljajo večino v goriški občini in to zaradi zadržanja sicer na seji odsotnega župana Scarana. Čeprav je bil podpisan zajeten dokument, obstaja nevarnost, da bo vse ponovno padlo v vodo.

Nacelnik SSk v sovodenjskem občinskem svetu Branko Černic je poročal o zadnjih vesteh, ki so potrdile, da ima deželna vlada namen usposobiti upeljevalnik in to na ozemlju goriške občine za celotno goriško pokrajino, kar bi prizadelo predvsem prebivalce Sovodenj, kjer stoji sedanji upeljevalnik. SSk opozarja, da je že ob zahtevi po razširitvi sovodenjske tekstilne tovarne jasno poudarila, da se ne sme zadevo razširitve tovarne povezovati s problemi upeljevalnika, ker sta to dve ločeni stvari in to v opreki s sovodenjsko občinsko upravo, ki je ta problema povezovala.

Sedaj se je izkazalo kot pravilno stališče SSk. Slovenska stranka je odločno proti temu, da bi sovodenjski upeljevalnik postal središčni objekt za vso goriško pokrajino. Da bi preprečila to namero deželne vlade, bo naredila vse možne korake.

Tajništvo SSk je z zadovoljstvom vzelo na znanje, da je bil svetovalec Branko Černic izvoljen v upravni odbor Kraške gorske skupnosti.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

prireja ciklus predavanj o

KARDINALU MISSII NA GORIškEM

Ponedeljek 9. novembra:
prof. France Kralj - Cerkevne razmere na Goriškem na prelomu 19. stoletja.

Ponedeljek 23. novembra:
dr. Kazimir Humar - Missijeva življenjska pot.

Ponedeljek 14. decembra:
dr. Drago Klemenčič - Missia in Mahnič.

Predavanja bodo v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici z začetkom ob 20.30.

Praznik sv. Justa v Podgori

V nedeljo 8. novembra bomo v Podgori praznovali god farnega zavetnika sv. Justa. Ze od leta 1692 je ločniški župnik Frančišek Miller, ki je potem postal tržaški škof, hotel, da je župnija pod Kalvarijo posvečena temu mučencu. Njegove relikvije so v tržaški stolnici.

Leta 1986 je tržaški škof Bellomi s pomočjo komisije za pregled relikvij in antropološkega zavoda univerze s Padove dal pregledati te svete ostanke, da bi ugotovil, če so pristni. Tržaški škof je potem izdal izjavo o pristnosti teh relikvij. Sv. Just je bil član krajevnih krščanske skupnosti in je kot tak v Dioklecianovem preganjanju malo pred Konstantinovim mirom leta 313 pretrpel mučniško smrt.

Vodstvo podgorske župnije je zaprosilo tržaškega škofa za relikvijo sv. Justa in ta ji jo je rad podaril. Podgorci jo bomo slovesno sprejeli in jo hranili v srebrni posodi z znakom angela in palme, ki sta simbol zmage.

Goriški slovenski skvati začenjajo novo sezono

Tudi na Goriškem se je z novim šolskim letom 1987-88 začelo skavtsko delovanje. Uradno se je skavtska aktivnost pričela z občnim zborom, ki je bil 4. oktobra letos na Lokvah, kjer je bil začrtan letni program delovanja in kjer so bili uradno imenovani voditelji SZSO-SGS.

Organizacija stopa v novo skavtsko leto z namenom, da obogati mladino, ki je že v njej in tisto, ki se bo letos prvič srečala s tem gibanjem, da globlje spozna vrednote slovenstva, krščanstva, živ-

ljenja v naravi in današnjo družbo. Kako koristno je to gibanje, dokazuje splošna oduševitev od narave in vedno bolj bolna družba.

Naša organizacija nudi možnosti vključitve mladini od osnovne šole pa tja do univerze z enkratnim odkrivanjem čara gorskih tur, taborjenja v naravi, spoznavanja naših skritih krajev, poglabitve v krščanski nauk in ovrednotenja slovensko-zamejske zavesti.

Letošnji program vključuje duhovne vaje, skupni izlet na sneg s Tržačani, Dan spomina na rojstvo ustanovitelja svetovnega skavtskega gibanja Baden-Powela, skavtsko športno srečanje Trst-Koroška-Gorica v Gorici, Jurjevanje z obljubo novincev, kresovanje in ob koncu sezone dvotedenske taborne.

Poleg navedenih srečanj pa so še tedenski sestanki Volčičev in Veveric (osnovna šola), Izvidnikov in Vodnic (nižja srednja šola) ter Novincev Roverjev in Popotnic (višja srednja šola in univerzitetni študentje) skupaj z voditelji organizacije.

Vse potrebne podatke lahko dobite na sedežu SZSO-SGS v Katoliškem domu v Gorici ob sobotah od 15.-16. ure, v Sovodnjah ob Soči pri Mirjam Černic (tel. 882249) in v Doberdolu pri Katarini Ferletič (tel. 78053).

Julijan Caudek

Nastop pianista Battela

V vrsti nedeljskih koncertov v organizaciji KZ »R. Lipizer« je v nedeljo 25. oktobra nastopil v goriškem Avditoriju pianist Giovanni U. Battel. Začel je z dvema Scarlattijevima sonatama in s sonato v es-molu Clementija, nato pa predstavil sodobni program, ki se le redko izvaja, tako zaradi tehnične težavnosti kot zaradi okusa občinstva, ki je navezано na klasični repertoar. Vendar tokrat ni bilo tako. Zlasti je Battel bil izrazno močan v »Kanonični sonatini« Luigija Dallapiccola. Enako uspešno je izvedel Respighijev Preludij št. 3 in »Petruško« Stravinskega. Dodal je še Študijo št. 5 in 6. F. Chopina.

Za goriške šole je koncert ponovil v ponedeljek 26. oktobra.

Šport

Odbojka

Ekipa C2. Prva tekma letošnjega prvenstva se je za Olimpijo slabo začela: proti moštvu iz Fontanafredda je izgubila z 1:3 (15:7, 3:15, 10:15, 13:15).

Po prvem uspešnem setu se je zdelo, da bo naša ekipa zmagala. Toda drugi set je bil pravi polom. Verjetno je to igralce potrla in jim vzelo zaupanje vase; začeli so igrati počasneje in boječje ter brez kombinacij v napadu. V tretjem setu so naši samo sedemkrat tolkli (in od tega trikrat v aut); porazna pa je bila obramba pri mreži: od dvanajstih blokov je bilo kar deset negativnih; prišli so sicer v vodstvo pri 10:8, nato pa začeli popuščati in niti menjave, ki jih je izvršil trener, niso pomagale.

V četrtem setu so olimpijci pokazali vsaj nekaj zagrizenosti, se bolj borili, dohitehli nasprotnika pri 8:8 in nato še pri 12:12, pri 13:14 pa je napad dvakrat tolkel v aut in set je bil izgubljen. Od 20 tolčenih žog jih je bilo 5 zgrešenih, toda od 15 blokov jih je bilo 10 negativnih. Se vedno je servis prešibek oziroma preveč enostaven.

Igrali so: Igor, Marko in Stefan Cotič; Andrej, Damjan in Simon Terpin; Luka Marassi, Mirko Spacapan, Rino Dorni, Martin Komjanc in Gregor Sfiligoj. Prihodnja tekma bo Olimpija igrala doma v Standeržu proti moštvu Rozzoll iz Trsta.

Under 18 - fantje. V povratni tekmi proti ekipi ACLI iz Ronk so se naši mladinci oddolžili za poraz v prvem delu prvenstva. Zmagali so s 3:0 (18:16, 15:11, 15:7). Fantje so pokazali nekaj lepih akcij, včasih pa igrali precej zbrano.

Za slovenske misijonarje: Ludvik Čevdek 50.000; N. N., Števerjan 30.000 lir.

Za misijone: Marija Malnig, Trst 100.000 lir.

Za svečnika v čast sv. Cirila v baziliki sv. Klementa v Rimu: N. N., Opčine 50.000 lir.

Kapucinski samostan v Vipavskem križu, kjer so bile od 8. do 11. oktobra letos proslave 350-letnice njegove ustanovitve

P. Fidelis Kraner zapušča Švico

Iz Švice je prišla vest, da pater Fidelis zapušča svoje mesto dušebrižnika za Slovence v Švici ter se vrača domov v Slovenijo. Med vojno in po vojni je bil v kapucinskem samostanu v Gorici kot slovenski spovednik in se je vsem priljubil. Pred 19 leti je odšel v Švico in tam skrbel za duše slovenskih izseljencev v Zürichu in Solothurnu ter jim bil na voljo za vse njihove dušne in socialne potrebe, saj je duhovnik v izseljenstvu »deklica za vse«. V tem času je pa obolel in zaradi revme le težko hodi. Zaradi tega se je odločil, da se vrne v Slovenijo. Za sedaj se bo nastanil v kapucinskem samostanu v Vipavskem križu. Torej med nas Primorce!

Slovo od rojakov v Švici ni bilo lahko. Od njih se je poslovil ob velikem skupnem romanju v Einsiedelnu v nedeljo 18. oktobra, nato je sledilo poslavljanje v Zürichu in v Solothurnu. Povsod je bilo slovo težko in boleče, z leti se pač spleto prijateljske vezi, ki se le z bolečino pretrgajo.

P. Fidelisu želimo, da bi ga primorsko sonce ozdravilo.

DAROVI

Za novo telovadnico v Gorici: N. N., Gorica 1.000.000; K. A. 1.000.000; Davorin Vodopivec 100.000 lir.

V spomin pokojnih iz družine Komjanc: N. N. za »Katol. glas« 20.000, za Zavod sv. Družine 20.000, za Alojzijevišče 20.000 in za list »Dom« 20.000, skupaj 80.000 lir.

Ob 2. obletnici smrti Otilije Uršič iz Sovodenj: njena sestra za obnovitev cerkve v Sovodnjah 100.000 in za Zavod sv. Družine 100.000 lir.

Za Sv. goro: Rafaela Pavlica, Vižovlje 20.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: žena in hčerka z družino v spomin na Jožeta Lipičarja 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Lojzka Masten - Fučka v spomin na moža Pepija ob 1. obletnici smrti 100.000; N. N. 200.000; Dora Koron-Gulič 50.000; Angela Trento v spomin na pok. Alojza Purič 10.000 lir.

N. N., Opčine: za lačne po svetu, za misijon p. Kosa, za potrebne, za »Katoliški glas« in za Marijanišče na Opčinah po 50.000 lir, skupaj 250.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: druž. Vidau v spomin na mamo Evgenijo 20.000; Rino in Milka v spomin na svoje drage pokojne 10.000; Roža Renar v isti namen 15.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: druž. Hrovatin-Brišček v spomin na mamo Ido 10.000 lir.

Za popravilo orgel v Trebčah: po 5.000 lir so darovali: Marina Milkovič, Vilma Milkovič, Aleksander Čuk; po deset tisoč: družina Purinani, Anamarija Baron, Cvetka Mesar, Silvano Kralj, Silvana Baron, Karmela Kralj, Tatjana Kralj, Marija Kralj, druž. Čuk; po 15.000: ga. Bruna (št. 154), Anica Kralj; po 20.000: Franko Škrlavaj, ga. Dragica, Franko Mesar, Stanislava Kralj, druž. Možina, Mihaela Čuk, Nada Kralj; po 25.000: Pierina Hrovatič iz Ricmanj, druž. Kralj (št. 225); po 30.000: Bruno Kralj v spomin na rajno Antonijo Pupis, Valerija Čuk; 40.000 družina Atilio Ferluga; po 50.000: Viktorija Možina, Justina Kralj, družina (št. 156), France Kralj, družina (št. 111), Bruno-Marija Kalc, Bruno-Dino Kralj; 100.000 Bruno Kralj. Hvala lepa tudi vsem, katerih imena so zapisana pri dobrem Bogu.

Kot izraz hvaležnosti do svoje pok. se stre Ide in v njen spomin daruje Dušan Jakomin za »Katol. glas« 1.000.000 in za Dom Jakoba Ukmarja v Škedenju 500.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokol!

Popravek

V članek »Posvetitev zvonov na Mirenskem Gradu« (Kat. glas 22. okt.) se je žal vrinilo tudi nekaj netočnosti. Škof Metod Pirih, vizitator Zdravko Pogorelec in ravnatelj Anton Lavrič niso sodelovali pri rožnovenski procesiji kot bi to bilo razumeti iz dopisa, ampak le pri posvetilnem obredu in slovesni maši. Za Tonija Budina držbi, da je ob novih zvonovih spregovoril že leta 1926 in leta 1970, vendar pa tega ni omenjal med nastopom na Gradu, pač pa gre za dejstvo, ki ga je zabeležiti v kroniki.

OBVESTILA

ACM - Gorica vabi k maši za vse pokojne člane, ki bo v ponedeljek 9. nov. ob 16. uri v Zavodu sv. Družine v Gorici.

Znana gostilna Devetak (pri Čotu) na Vrhu bo v ponedeljek 9. novembra odprla svoje prenovljene prostore. Dopoldne po sv. maši bo ob 9. uri domači dušni pastir prostore blagoslovil, zvečer pa bo odprti novih prostorov s pogostitvijo. Gostilna bo nato začela redno delovati na praznik sv. Martina v sredo 11. nov.

Hvaležnica 1987. Slovensko pastoralno središče v Trstu vabi k zahvalni sv. maši, ki naj bo izraz naše iskrene hvaležnosti Bogu po Mariji, v stolnici sv. Justa 8. novembra ob 16. uri. Po že ustaljeni navadi bo maševal in pridigal tržaški škof msgr. L. Bellomi. Pri slavlju so zelo zaželele narodne noše, skavti in skavtinje v kroju ter cerkveni pevci in pevke. Toplo so vabljeni vsi slovenski verniki iz mesta in okolice in to v čim večjem številu.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizzetti, 3, bo v ponedeljek 9. nov. ob 20.30 Lilija Rehar predstavila etnografsko monografijo Dušana Jakomina »Škedenjska krušarica«.

ACM - Trst vabi svoje člane in prijatelje k maši za edinstvo v ponedeljek 9. nov. ob 17. uri v ul. Risorta 3, Trst. Na sporedu je tudi predvajanje diapozitivov.

Pod geslom »Oživljajmo staro in lepo za sedanost in bodočnost« prireja PD Mačkolje razstavo kmečkega orodja in posode. Odprte razstave, povezano s kulturnim programom, bo v soboto 7. nov. ob 19. uri v Srenjski hiši v Mačkoljah. Razstava bo odprta do 15. novembra, vsak dan od 16. do 20. ure.

DAROVI

Za cerkev v Trebčah: Lidija Pelegrini 50.000 lir.

Za cerkev v Mačkoljah: N. N. ob srečnem rojstvu 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Loricu Husu, Bane 10.000; Rafaela Pavlica 20.000 lir.

Vaš Hotel
34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I

Spored od 8. do 14. novembra 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Bela in Sebastijan«. 10.45 Praznična matineja. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Zgodbe Lipeta Kosca. 9.00 V znamenju Rdečega križa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Revija ZCPZ v Kult. domu v Trstu: dekliški zbor Devin, mešani zbor M. Kogoj iz Trsta ter dekliška skupina Vesela pomlad z Opčin. 14.10 Otroški kotiček: Presodi - razsodi. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 V svetu mladih. 16.00 Iz oddaj T. Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 14.10 Govorimo o glasbi! 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 U. Lauterbach: »Obisk od zunaj«.

Sreda: 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Naši zbori. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Ženska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Tržaška pisma Vuka Karadžića.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 9.00 V znamenju Rdečega križa. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 12.00 D. Jelinič: Odhajanja. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Svet, v katerem živimo. 16.00 Iz oddaj T. Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Vokalna skupina »L'homme armé« iz Firenc. 18.00 Prva svetovna vojna in begunci s soške fronte.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 12.30 Pogovori z ustvarjalci. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Po svetu z raketo. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Umetnost in kultura. 16.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kult. dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Glas iz Rezije. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Peto meddeželno tekmovalje violinistov v Fari ob Soči. 18.00 A. Medved: »Na ogleđih«. Izvaja SSG Trst.

★

Slovensko narodno gledališče »Drama« iz Ljubljane bo nastopilo v organizaciji SSG v Kulturnem domu v Trstu z igro B. Brechta »Malomeščanska svatba« v petek 6. nov. ob 20.30 red A in D, v soboto 7. nov. ob 20.30 red B, F in E, v nedeljo 8. nov. ob 16. uri red C in G, v ponedeljek 16. nov. ob 20.30 pa v Kulturnem domu v Gorici in prav tako istotam v torek 17. novembra ob 20.30.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo